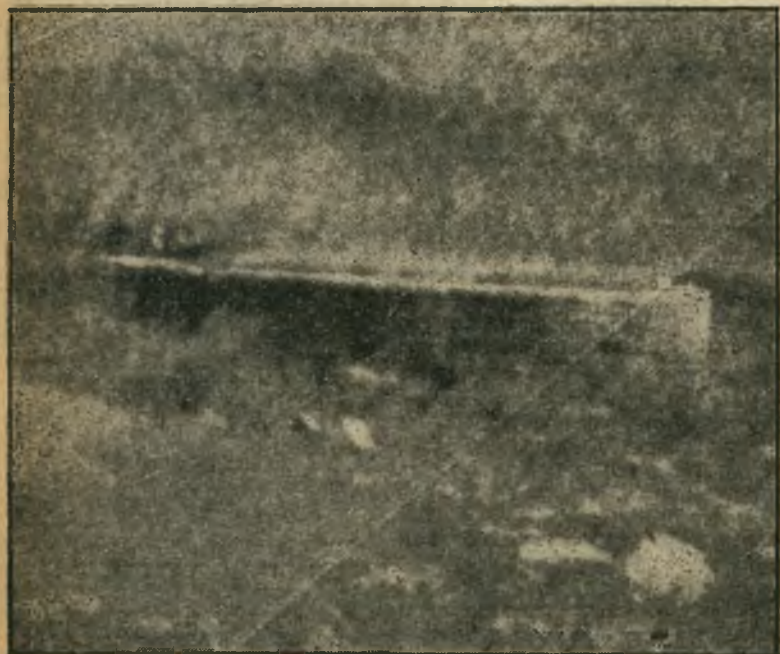

הבונקר הנראה מצד שמאל, פונה בזווית חדה ימינה ומשפס הלא בהרים. משני עבריו, לכל אורכו, מוקף כביש זה בונקרים, עמדות יריה וסדות מוקשים, אשר חלק מהם אינו מגודר, כפי שדורש זאת החוק הבינלאומי. הבונקר משמאל אופייני לביצורים הסוריים בשטח זה. הוא

גילבינה הוא הכפר הסורי היחיד הנמצא במדרון הקדמי של שרשרת ההרים בכיוון ישראל. בכפר עצמו אין חיילים, אך הוא מוקף מכל עבריו מוצבים כיתתיים ומחלקתיים. מימין, למעלה, נראה בברור מוצב מחלקתי מחופר ומוקף תעלות קשר.

בונקר סורי אחד מרבים הפזורים בשטח הסורי, בריחוק מסרים בודדים אחד ממשנהו. המיוחד בבונקר הנראה בתמונה הוא, כי הסורים בנו אותו במתכונת שרוב לצדיף משקיפי האויב, כדי שלא יהיה נוזל לתפוז מן הצד הישראלי.

הבונקר הנראה מצד שמאל, פונה בזווית חדה ימינה ומשפס הלא בהרים. משני עבריו, לכל אורכו, מוקף כביש זה בונקרים, עמדות יריה וסדות מוקשים, אשר חלק מהם אינו מגודר, כפי שדורש זאת החוק הבינלאומי. הבונקר משמאל אופייני לביצורים הסוריים בשטח זה. הוא

דוגם בצפון, מליון במרכז, השאר בנגב. כמעט 10% מקרנות החופשה של העובדים בווזבו למימון הנהלת הקרנות עצמן, בעוד שמוסד הביטוח הלאומי יכול היה למלא אותו תפקיד במחצית ההוצאות. התחשיבים של בנית בניינים ממשלתיים (המגיעים למיליוני לירות) הסתמכו על הערכות בלתי-מבוססות של העובדות. החשב הכללי שלם 50 אלף ל"י לחברה מסוימת מבלי לברר עם אמנם ביצעה את העבודה שקיבלה על עצמה. ב... בנסיבות אלה יש לקבוע שגם בשנה החולפת עוד לא היה קיים הפיקוח השוטף הדרוש על חברות קדישא... מלבד פריטים אלה, ועוד כמה מאות דור מים להגן, היה הכל בסדר במדינת ישראל - או כך, לפחות, מתקבל הרושם מן הדו"ח.

מדינת ישראל בפרשת תביעה פרטית, בעתן שבועת שקר. אני מעביר את דינו של הגאשם לבית המשפט המחוזי, קרא מגורר כהן במבטא מודגש, ואני מצהה לעצרו ולשחררו בערבות של 500 ל"י. הצדדים במשפט הרכינו את ראשם. ה"גאשם יוסף זינגר, קצין משטרה עליון, במדים מצוחצחים ובמצחיה מוכספת, התחיר. התובע, האזרח זאב שטיינברג, חיך בנצחון. **קצין עליון**. החלטתו של השופט מגורר כהן היתה גם הסיבוב האחרון במשפטים הגדולים נגד צמרת משטרת ישראל. זינגר, ראש הענף הפלילי במחוז המרכז של המשטרה, היה עד התביעה הראשי במשפט היועץ המשפטי נגד זאב שטיינברג, מפקדה לשעבר של בולשת תל-אביב. ב"עדותו, טענו זאב שטיינברג ופרקליטו שמואל תמיר, שיקר זינגר במתכוון, ביקש ליצור רושם אצל שופטת השלום מינה שמיר, כאילו סרב שטיינברג לשתף אתו פעולה בתוסלב, בחקירת המשטרה נגדו. המשפט התנהל במשך יותר משנה. ב"משך חודשים ארוכים סרב היועץ המשפטי להתיר לשטיינברג לתבוע לדין את זינגר, סקיד ממשלה בכיר לפי מעמדו. כשהתיר זאת סוף-סוף, הופיע זינגר בבית המשפט כשהוא לבוש במדי הקצין העליון ומלחה תמיד באפרים הופשטטר, ראש המחלקה ה"פלילית במטה הארצי.

העשור שופרות רשמיים

על המדרגות המובילות להרציון עמדו בשתי שורות עשרות תימנים מפואתים, בני כל הגילים. כל אחד החויק בידו שופר ארוך ומפותל, באורך מטרי. מבעד לרמקול פקד קול באדיש אנגלית: "לתקועו", "להפסיקו", לא היתה זאת החזרה לתצלום הסרט בן חזר, שגם לה רבתה התכונה בירושלים. היתה זאת חזרה כללית למחזה אחר לגמרי, אך לא יותר רציני: העליה לרגל מטעם ועדת העשור, בהשראתו של מאיר וייסגאל. חלק עם הרוח. וייסגאל עצמו לא הלם כלל לעלות להרציון. הוא רצה לעלות דווקא להרציון. אולם אחרי שהתמוטטו רוב ר"בן של תוכניות ועדת העשור, ונתגלו כחס"רות שחרר מבחינה ביצועית, השתלטה יותר ויותר השפעתו של בעל הרמיון הדתי, ד"ר שמואל זנחיל כהנא, מנהל משרד הדתות. היתה זאת התחלה נאה לכשלונו, שקיחו הכלליים כבר הסתמנו בכירור באופק. ב"סוף אפשר לקנות מהומה ודוחק, ליצור כותרות בעתונות, אולם בכסף אי-אפשר ליצור שמחה המונית, או עליה אמיתית ברבל. בצפון רעמו התחתים, התיירים באו ב"זרם קטן מן המשוער, כשכיסיהם מלאים פחות מן המשוער, וההכרות המפוצצות של וייסגאל ושות' הפכו מומן לבדיחה עממית. העם ישמח ביום העשור, גם בלי עזרת ה"רמקולים הרשמיים. שאר התוכניות יחלפו עם הרוח כקול תקיעות השופר בהרציון.

משטרה חתלונה האחרונה

לא כל חברי הכנסת ידעו בדיוק בעד מה הם מצביעים. הצעת החוק הכחולה ש"היתה מונחת לפניהם הסבירה זאת במלים משפטיות מסורבלות. מובנן של המלים היה לכאורה פשוט: מעתה ואילך לא יוכל אורח לתבוע לדין אורח על שורה ארוכה של עבירות פליליות. בנייתן: מתן עדות שקר בבית-משפט. אם ירצה לעשות זאת, יהיה עליו לנסות למשטרה. אם המשטרה תסרב לטפל בתלונה, יאלץ האורח להתר עליה. ברוב קולות חברי הקואליציה נגד קולותיה של האופוזיציה, אישרה הכנסת את התיקון בסקודת החוק הפלילי, שנשארה עוד מתקופת המנדט, ובכתייה משפט החלו ה"שופטים מסיימים את הדיונים המשפטיים ה"אחרונים בקובלנות פליליות פרטיות. השבוע פתח שופט השלום ד"ר יוסף מגורר-כהן תיק קרטון אפור, קרא מתוכו את החלטתו בחקירה הפוקדמת האחרונה, שתתנהל ב"חידוי תימן מטמטמים בשפרות מיו"חדים, עשויים מקרני איליט.

השבוע, אחרי החלטתו הפסקנית של ה"שופט מגורר-כהן, יחליף כנראה זינגר את מדי הקצין במדי של אורח רגיל. אם תרצה משטרת ישראל לשמור על מעט הכבוד ש"נותר כלפיה אצל אורחי המדינה, תיאלץ להדיח זמנית מתפקידו את הקצין המשוער בערבות, עד אחרי כירור משפטו בבית המשפט המחוזי בתל-אביב. **משרתם של שלושה**. למשטרת ה"מנדט ההגייס יוסף זינגר, עולה חדש מ"סרגוסלביה, לפני כעשרים שנה. השופט ה"הסירוק, שעזב את אחד ממשקי הפרעל ה"מזרחי, לא היה אהוד ביותר על חבריו לשירות. ככל השוטרים היהודים באותה תקופה, עסק גם זינגר באיסוף ידיעות ל"הגנה. אולם זינגר, הבית"רי לשעבר, לא הסתפק בשירות למען ארגון אחד. הוא העביר ידיעות מהמשטרה וההגנה לאצ"ל וללח"י. משרתם של שלושה אדונים, השופט ה"פשוט ממשטרת רמת-גן, היה זה שעזר לאנשי האצ"ל לבצע את התקפתם הנועות על משטרת רמת-גן בה נשבה דוב גרונר. הוא גם היה זה, לטענת משתתפי המבצע, אשר הסתיר מידיעתם את קיומה של עמדת המקלע על צריח המבצר. בכל זאת, למרות כל נסיונותיו והש"תדליוותיו, חתירותיו נגד חבריו לעבודה ומלשינותו עליהם בפני הקצינים הבריטיים, מצא זינגר את עצמו ביום הקמת המדינה המשטר החדש מצא מיד מקום מתאים למלשין מרמת-גן. השופט הסוראי, שמעולם לא הצטיין אפילו בעבודת חקירה פשוטה שבפשוטות, מונה מיד לדרגת מפקח שני, המשיך לעלות בהתמדה בסולם הדרגות, ב"אותה מידה בה התמלא כרטיסו המפא"י בבולי מיסי המפלגה. גם במטה הארצי, בו שירת תקופה ארוכה, המשיך זינגר במלשינותו ובתכניו. חבריו לעבודה היו מספרים על פגישות מוזרות שהתנהלו בחדרו, עם שושעים ממקומות שונים. נושא השיחות: עיקוב של אנשי ה"עולם התחתון אחרי פעולות אנשי מדורי הכלוש במחוזות המשטרה.

ערבות מחתביעה חכללית. באולמו (למשך בעמוד 8)